

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1812-03-10)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: "BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1812-03-10)", i *Christian Molbech og Nikolai Frederik Severin Grundtvig - En Brevveksling*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 76. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991704-000-shoot-L0019917040000032.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og Nikolai Frederik Severin Grundtvig - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Grundtvig.
Udby 10de Marts 1812.*

Kære Molbech!

Tak for dit Brev, men vist er det at Efterretningen om dine Bøgers Forstyrrelse og Tab baade har gjort mig ondt og gør mig ondt. Det er ikke meer end min ligefremme Skyldighed at gøre Alt hvad jeg kan for at for mindske Uheldet. Jeg tænker da at Kollegiets Alnrnner ei have taget Bøgerne for at beholde dem; ogsaa jeg har mistet adskillige, men det fik saa være. I al Fald, naar de to Bøger fra Bogsamlingerne ikke findes, betaler jeg dem med Fornøielse; med den ene er det min dobbelte Skyldighed, og Gud for Alting, har jeg langt bedre Raad dertil end du.

Din Stilling falder dig lidt tung; nu vel, det er ikke anderledes heneden, vi trænger Alle, hver paa sin Maade; du veed jeg siger ikke dette af Kulde, ikke heller fordi jeg ikke veed hvad det er at have det knapt; det har jeg rigtig prøvet, men Gud ske Lov aldrig været forsagt, og inderlig glædede det mig at spore din Tillid til Guds vise Forsyn, thi sandelig det er et Haab, som ikke beskæmmer. Imidlertid, jeg kan sinde det meget rimeligt, at din Stilling i denne forskrækkelig dyre Tid er vel trykkende; jeg har Udsigt til i Aar at tage meer ind end jeg bruger, og behøøver du et 100 Rdr., blev der vel med Guds Hjelp Raad til dem, og naar du kom i en anden Forfatning og jeg behøvede dem,

vilde jeg ligesaa lidt glemme at kræve som du at betale dem.

Tag mig ikke disse Ord ilde op, min Ven! men tag dem som de siges!

At skifte Breve med dig om Krøniken er mig en behageligs. 77Syssel; du veed, at næst efter de hellige Skrifterer Sagas Bog mig den elskeligste, og om dens Vidunder taler jeg gerne, undtagen med Folk der sige, at en Historieskriver ikke maa have Religjon, thi de ere enten dorske Eftersnakkere eller ugudelige Mennesker. At se denne fæle Floskel i Skilveriet, slog mig saameget mere, som jeg just i denne Tid har søgt nøiere at efterspore Grunden til den historiske Interesse og dens nøie Sammenhæng med det Poetiske og Neligjøre hos Mennesket; thi intet Andet forklarer den Higen mod de gamle Dage og Glæde over det Underfulde i Historien, der udmærker alle Folkene med Poesi i en troende Alder og derfor ogsaa Barnet. Troen paa vort Slægtskab med Guddommen og Længsel efter dens Samfund er det som driver os tilbage, da vi have en indvortes Vished om, at kunde vi naa Tidens Begyndelse, maatte vi skue klart dette Slægt. skab og Samfund, hvis Antagelse baade er al Religjons Kilde og foregaaende Betingelse for al friere aandig Virksomhed, da ene den giver os Ret og Mod og Kraft til at opløfte os over det dyriste Liv. Historiens Vidunder gribe ogsaa det barnlige Gemyt ene fordi de stadfæste Troen paa det guddommelige Samsunds Virkelighed, og derfor gjorde de gamle Folk dem alle til en Guds umiddelbare Handling, ligesom end alle Troende glade deri erkende Guds Forsyn. Hvor høi nu den historiske Interesse hos de Kristne maatte blive, er klart, thi foruden Stadfæstelsen om vor Slægts guddommelige Udspring, stod Gud synlig og vis i Kristi Aabenbarelse, og i den hele følgende Tid maatte en Kristen være vis paa at sinde de tydeligste Spor af Kristi Regering over sin Kirke. — Herved kommer jeg til at tænke Paa Tyge Rothes Bog om Kristendommens Indflydelse. Har du nogensinde læst den? Hvis ikke skulde du dog engang give dig Tid til at læse det første Bind. Du vil i al Fald da studsende sinde mange Ideer, der som splinterny i det sidste Aartiende ere komme til os fra Tydskland. For din Eichhorn skylder jeg dig saare megen Tak, den hars. 78gjort mig stor Tjeneste. Venlig Hilsen fra mine Forældre. Gud styrke dig og aabne dig de bedste Veie!

Skriv snart til

din Ven
Grundtvig.

Af Gatterer har jeg aldrig havt uden eet Bind.